

UUNO KAILAS¹

BORDEIUL MEU . . .

Intr'o noapte ridicatu-s'a bordeiul meu,
 Dintr'ale cui mâni, Domnul știe ;
 Firește c'atunci întunericul străjuia.
 Bordeiul meu este al frigului sălaș...
 Ferestrele spre noapte-i stau întoarse,
 Și doar prigoana gerului tăios —
 Biata gospodărie o luminează.
 Nicio intrare bordeiul meu n'are
 Pentru oaspeți și prieteni.
 Svâcnesc afară însă două uși :
 Una către vis, alta către moarte.

POEZIE DESPRE POEZIE

Ca prin vis ți-se arată,
 Colo pe țărmul izvorului de adevăr,
 Dănțuitorul stelelor și prietenul soarelui...
 Săruți obrații pământului tânăr iarăși,
 Peste mări a sufletului mireasmă
 Vânturile ți-o risipesc.
 Sbuciumul dorinții în bolnavul piept —
 Cu milostivele-ți mâni alină,
 Și 'ntr'ale nopții întunecate brazde
 Bobii veșniciei lumini aruncă-i...
 Țâșnește fericirea din pulberea pașilor tăi,
 Și beat de fericire
 Ingenunche pribeagul cerșetor.

Tălmăcirii de
 AUREL G. STINO

1. Uuno Kailas, 1901—1933, poet liric.